

Abstrakt

Práce analyzuje britskou zahraniční politiku za vlády konzervativní premiérky Margaret Thatcherové vůči střední Evropě a její osobní postoj vůči střeoevropským zemím. Činí tak na základě tří případových studií, kde každá zkoumá jiný aspekt britské zahraniční politiky vůči zemím sovětského bloku. První studie analyzuje britskou politiku vůči nominálně socialistickým zemím v poslední dekádě komunismu. Činí tak na základě zkoumání vztahu Margaret Thatcherové vůči prvním nezávislým odborům v sovětské sféře, tj. ve vztahu k polské Solidaritě. Druhá studie se zaměřuje na britskou politiku v průběhu hroutících se komunistických režimů. Analyzuje britský postoje během jednání o znovusjednocení Německa. Poslední studie se zaměřuje na thatcherovské reformy jako inspiraci pro postkomunistické země. Zkoumá českou ekonomickou transformaci a její inspiraci v thatcherismu. Cílem je ukázat, že politika Thatcherové byla mnohem složitější, než se obecně soudí. V případě Polska byla klíčová v tom, aby Solidarita zahájila vyjednávání s vládou; zároveň se ale bála vládu oslabit, neboť ji považovala za slabý článek v sovětské moci. V případě Německa šla proti vlastnímu ministerstvu zahraničí, když byla proti silnému Německu a nechtěla příliš oslabit Gorbačova. V Česku sloužila jako „zářný příklad“, přenesení myšlenek thatcherismu do české politiky nicméně bylo mnohem méně přímočaré.